

Mondragon

Een gelukkig huwelijk van oud & nieuw

FOTO'S: SUZAN FOTOGRAFIE

Aan de Oude Haven in Zierikzee staat hotel Mondragon fier te pronken. De 41 kamers en suites zijn splinternieuw, net als stadscafé 't Gouden Elffe en restaurant Cristó, maar de sfeer die er hangt weerspiegelt de romantiek van vroeger. Directeur Govert Janzen vertelt hoe ze dat voor elkaar hebben gekregen.

Na een maandenlange verbouwing is het dan eindelijk zover: het Mondragon-complex aan de Oude Haven is open. Dat het ook een hotel is, is aan de voorkant niet direct te zien, want dat gedeelte is onder andere bestemd voor het gezellige stadscafé, met een prachtige vloer die eruitziet alsof hij er al eeuwen ligt en comfortabel meubilair. Hier beginnen we onze ontdekkingstocht door het gebouw, met directeur Govert Janzen als gids. Govert heeft ruim dertig jaar ervaring in de hotelwereld, zoals het Badhotel

in Domburg, en heeft de hele restauratie van begin tot eind overzien. We beginnen de ontdekking van het nieuwe Hotel Mondragon in het stadscafé. Er staan tafeltjes en de stoelen zitten goed. Govert: 'De façade van dit complex is horeca met het hotelblok dat erachter ligt, wat het laagdrempelig maakt; mensen stappen makkelijker naar binnen. Het entreegedeelte van het stadscafé hebben we ingericht als winkel. We plaatsen 's morgens wat marktkistjes op straat zodat voorbijgangers denken: wat leuk, we kunnen daar wat kopen. We gaan er brood en patisserie verkopen, mensen kunnen er een ontbijt

‘Als gasten een avond bij ons eten en een avond elders, dan is dat ook leuk voor de andere restaurants’

Met een metafoor laat Govert het concept van het hotelcomplex mooi tot leven komen. ‘Mondragon is als het ware de vader van het gezin. Het is een heel modern gezin want mama is er even niet en papa heeft een zoon en een dochtertje, dus ze wonen met z’n drieën samen. Cristó – het restaurant – is de oudste van de twee kinderen, de stoere jongen; een klassieke setting met een stoere naam. Dat maakt het hybride werk mogelijk waar chef-kok Kees Visser met zijn keuken op kan inspelen, want dat is de geboortegrond van Mondragon. De dochter is een mooi meisje met goudkleurig haar dat eigenlijk Isabelle heet, maar door iedereen Elfje wordt genoemd. Dat is de driehoek van het gezin, ieder met zijn eigen vriendengroep. Papa’s vrienden blijven overnachten, de zoon houdt van koken en dat doet hij voor papa’s gasten. En het elfje heeft haar eigen vriendinnetjes en die blijven eten en de grote broer maakt dan wat voor ze.’ Een mooi concept en zoals Govert het vertelt, is het meteen duidelijk.

‘Kees Visser, de executive chef, geeft zijn eigen invulling aan het restaurant. De mensen komen ook voor zijn naam en faam. Tot voor kort had hij zijn eigen restaurant Bij Kees, en nu kookt hij onder de vlag van Cristó en Mondragon. Cristó is een restaurant waar je lekker kunt eten en daarom wil ik dat er niet alleen hotelgasten komen, maar ook passanten. Dat geldt ook voor het hotel; de hotelgasten hoeven niet allemaal bij ons te eten als ze hier twee nachties slapen. Als ze een avond bij ons eten en de andere avond elders in Zierikzee, dan is dat ook leuk voor de andere restaurants. Het Elfje is dan het meisje

halen of een huisgemaakt ovensgerecht om mee te nemen. We hebben het opgezet in twee delen; het achterste deel is het cafégedeelte waar je kunt eten en aan de voorzijde kun je wat kopen, afrekenen en weer weg gaan.

Het stadscafé heet ‘t Gouden Elfje. In Zierikzee heb je een marktcafé, een eetcafé en vast nog wel een ander café, maar geen stadscafé, dus laat mij dat claimen. ‘t Gouden Elfje hebben we als fantasienaam bedacht, maar etymologisch is die uit de kern van het woord ‘elf’ genomen, het huisnummer van dit pand. En het is ook nog L-vormig.

Vroeger heette het restaurant Mondragon. Die naam heb ik verplaatst naar het hotelblok.’

dat ‘s morgens het ontbijt verzorgt. Op die manier voedt de hele familie elkaar een beetje. Dat is in een notendop het hotelconcept.’

Oudhollands interieur

Wat je in het interieur van het Gouden Elfje terugvindt, is de Oudhollandse stijl. ‘Dat past ook bij de voormalige functie van dit gedeelte,’ gaat Govert verder ‘Dit waren twee woonhuisjes, die begonnen aan de voordeur. Hans Boogert, de aannemer, heeft het ook helemaal na moeten bouwen zoals het er destijds heeft gestaan. Het was alleen niet net zo diep als het nu is. Om iets over de historie van het pand te vertellen hebben we aan een van de wanden een tijdslijn opgezet. Zo vertellen we dat de concertzaal ongeveer uit 1910 stamt, daarna kwam de kleinkunst erin – variété en cabaret – en vervolgens is het overgegaan naar concerten en uiteindelijk naar de harmonie en Kleinkunst. En dan nog wat bekende gezichten die hier door de jaren zijn geweest; Joke Bruijs en Gerard Cox, Wim Sonneveld, Wim Kan. Audrey Hepburn schijnt ook hierbinnen te zijn geweest.’

‘Belinda Ubbink van Studio Bink in Arnhem heeft het hele hotel ingericht. Ik heb alleen maar briefings gegeven over de stijl. De eeuwenoude balken aan het plafond hebben we kunnen bewaren. De mooie kleur groen heeft de ontwerper zo bedacht. De luiken aan de binnenzijde zaten erin. Dat was ook onderdeel van de opdracht die Stichting Cultureel Erfgoed Zeeland meegaf: die luiken moesten terug.

De tegels op de vloer zijn nieuw. Door het gebruik gaat het kleurverschil een beetje optreden, zo komen ze tot leven. Het zijn vrij grote tegels, maar de cementvoegen zijn er zo ingewerkt dat het lijkt alsof het allemaal kleine tegeltjes zijn die in elkaar overlopen. Dat past bij de winkelfunctie van ‘t Gouden Elfje.’

‘Het hele Mondragon-pand is gerestaureerd. De deuren aan de kant van de Oude Haven zijn origineel. ‘t Gouden Elfje en de receptie zijn nieuw gebouwd op basis van de oorspronkelijke tekening. Waar vroeger de concertzaal stond is nu het hotelblok. De verbinding was er niet; je moest van de concertzaal door de buitenlucht om hierbinnen te komen. Dan kwam je in het restaurant. Het verbindingsstuk nu tussen de gedeeltes noemen we ‘het glazen huis.’

Nagenoeg alles is per lift bereikbaar, behalve één suite en een deel van het restaurant.

Als je binnenkomt zie je ook een mooie natuurstenen vloer. Mensen vragen of die er al heel lang ligt en dan zeg ik: “Bijna driehonderd jaar.” Dan knikt men, maar deze ligt er pas drie maanden in. We hebben het nagemaakt van een bestaand ontwerp in een klassieke stijl. De trap heeft er ook altijd in gezeten, alleen is de manier waarop we de traploper hebben aangebracht het ontwerp van Belinda Ubbink. In het warme seizoen staan de buitendeuren overdag altijd open zodat je van buiten het pand in kunt kijken.’

Cristó

Wie het pand binnenkomt door de statige voordeur, vindt meteen rechts restaurant Cristó, naar de voornaam van de Spaanse veldheer Mondragón: Cristóbal. Overigens was Mondragón tijdens de Tachtigjarige Oorlog een belegeraar van Zierikzee, maar werd later als ‘goede’ Spanjaard gezien die de

Vries die dan boeken, tijdschriften en kranten zal leveren. Voor zakelijke bijeenkomsten van zes tot tien personen is de Havenzaal, die wij normaliter gebruiken voor bijeenkomsten, veel te groot. Dan is het leuk om hier een rechthoekige of ronde tafel in te zetten; dan hebben mensen helemaal hun eigen ruimte en kunnen mooi onder het historische dak van Mondragon zitten.'

Govert wijst omhoog: 'Dit torentje, heb ik mij laten vertellen, functioneerde vroeger als uitkijkpost om schepen te zien binnenvaren. De schepen werden vroeger gelost in de Oude Haven, een zoutwaterhaven en een getijdhaven, dus een schipper kon er niet altijd binnenlopen; ze moesten met vloed naar binnen en met eb werden ze gelost, want dan lagen ze droog. Als ze wilden vertrekken, moesten ze wachten tot het vloed werd. Vanuit het torentje konden ze aan de hand van de zeilen, de codering van de lengte van de vlag en de wimpel die eraan zit, zien welk schip van wie was en wanneer het naar binnen moest worden geroepen.'

De Havenzaal

'De Havenzaal meet bruto 80 m2. Er hoort een kleinere ruimte bij die erachter ligt. Het is voornamelijk voor feesten en partijen bedoeld en dat zie je aan de uitstraling van de vloerbedekking en de wanden. We kunnen hier diners aan tot zestig personen, dan zetten we er zes ronde tafels van tien in. Ook zakelijke bijeenkomsten – ik denk zo tussen de 20 en

‘Het torentje functioneerde vroeger als uitkijkpost om schepen te zien binnenvaren’

rest van zijn leven in deze contreien verbleef. In het originele restaurant was de keuken achterin, maar die hebben we centraal in het midden laten plaatsen; het is een open keuken, dus de gasten zien wat de koks doen en de koks zien de gasten binnenkomen.

Het is om twee redenen van belang dat de keuken in de zaak staat. Ten eerste hebben de koks een functie; het is tenslotte Kees' naam die ik wil gebruiken en inzetten – de mensen zien zo de chef aan het werk. Daarnaast deelt de keuken het restaurant in tweeën, wat het intiemer maakt. In de winter zijn bijvoorbeeld niet elke avond alle zestig zitplaatsen bezet, maar in één gedeelte is het dan toch gezellig druk. Maar in de zomer, als het druk is met à la carte, kunnen we twee delen gebruiken. We hebben ook nog een opkamer. Grotere gezelschappen die graag het Cristó-diner willen gebruiken kunnen daar apart zitten, zodat andere gasten geen last hebben van het volume. Dus à la carte met tafels tot acht personen doen we hier en tafels van meer dan tien mensen hebben hun private dining.'

'Pal aan de voorzijde van het pand hebben we een terras. De eerste meter is eigen terrein. In Parijse stijl zetten we ronde tafeltjes neer met stoelen die allemaal naar voren wijzen, met zicht op de Oude Haven. Met de gemeente ben ik bezig om drie parkeerplaatsen te ruilen zodat we aan de overkant van de weg een zomerterras kunnen maken en je aan de Oude Haven kunt zitten. Ik denk dat de gasten het leuk vinden om in de zomer buiten te kunnen eten; ontbijt, lunch of diner.'

'In dit pand kom je wandbekleding tegen van het chique merk Daisy James. Daisy James is sterk in de thuismarkt

waarvoor ze leveren, maar ze willen ook de projectmarkt op. Onze architect heeft begin vorig jaar contact gelegd en alles werd keurig op tijd geleverd. Het zijn tegels, maar het vormt één stuk behang; het zijn allemaal afbeeldingen uit de Rijksmuseum-collectie. Belinda wilde één sprekend beeld voor die muur. Dat is die dame geworden met de molensteenkraag. Toen ze daar hing werd me de eerste paar weken gevraagd wie dat dan was. De leverancier is het gaan uitzoeken bij het Rijksmuseum en het bleek Isabella van Portugal te zijn de echtgenote van koning Filips II.

De Heerenkamer

'De fundamenteën van dit pand komen uit 1590, de spanten in de Heerenkamer zijn allemaal origineel, uit de zeventiende en achttiende eeuw. Belinda heeft de kleuren bedacht. Het hele dak heeft nieuwe pannen en de vloer is verstevigd. Ik heb kluisjes laten maken en als we straks op stoom zijn en het ritme zit erin, wil ik kijken of ik een nieuwe sociëteit zou kunnen beginnen met zo'n vijftien leden. Dan kan iedereen een kluisje huren met een jaarbedrag van ongeveer 95 euro. Met een bijeenkomst een keer in de maand om iets te vertellen over het belang van deze plek, van Zierikzee, van Schouwen-Duiveland. Het moet wel lokaal gebonden zijn. En dan drinken en eten we wat met zijn allen. Ik organiseer en sponsor dat. Een nieuwe generatie gasten die daarmee de toekomst van Mondragon kan waarborgen.

De Heerenkamer is tevens lounge van het hotel en altijd open. We hebben twaalf tot veertien fauteuils staan. Er komt ook een bibliotheek in; ik werk samen met Boekhandel De

‘Joke Bruijs, Gerard Cox,
Wim Sonneveld, Wim Kan
en zelfs Audrey Hepburn
zijn hier geweest’

24 personen – kunnen we daarin kwijt, dat hangt af van de opstelling die men wil hebben. Die is afhankelijk van de nis in het midden. Het is een dragende, monumentale muur, dus hij moest blijven. Maar elk nadeel heeft zijn voordeel, want we hebben weinig opslagruimte in dit pand dus we kunnen het met doeken netjes dichtmaken; niemand die iets ziet.’

Op de grond zien we een bijzonder tapijt liggen dat er qua kleuren echt uitspringt. ‘Dat heeft Belinda ook gevonden,’ vertelt Govert. ‘Het is uniek in Nederland. Het is getekend door de Franse modeontwerper Christian Lacroix en het heet Papillon, oftewel vlinder. We hebben het fullcolour-ontwerp in blauwe en beige tonen gezet. Dat zijn de kleuren die bij de zaal passen. Ik ben echt blij met die wandschilderijen die we nog hebben gevonden van voorname honden. Het zijn reproducties.’

Hotel Mondragon

Het hotelblok bestaat uit twee verdiepingen met elk negentien hotelkamers, gebouwd in een vierkant. Alle kamers zijn het bezit van individuele investeerders, inclusief de suites. ‘Met de investeerders heb ik een contract voor vijftien jaar, ze krijgen een vast rendement,’ legt Govert uit, terwijl we een van de kamers binnengaan. ‘We hebben kamers op het noorden, westen, zuiden en oosten. Dit is kamer 3. De kamer ligt op het westen; de avondzon komt straks naar binnen toe. De interieurontwerper heb ik gebriefd dat ik daar ik iets roods in wilde hebben, dat hoort voor mij bij de avondzon. En dat rood hebben we weer vertaald in een behang van Daisy James, een collectie waar wat rode kleur in zit; De Nachtwacht van Rembrandt. Het was niet de bedoeling om die te kiezen, maar we hebben het wel genomen – al is het maar met het oog op de buitenlandse gasten; die hoeven dan niet meer naar Amsterdam om een Rembrandt te bekijken,’ lacht Govert. ‘Het grappige is dat onder de niet-Nederlanders de kamers op het westen – intern noem ik dat de rode kamers – het hardst lopen van allemaal. Buitenlandse gasten vinden het fantastisch, terwijl Nederlanders zeggen: “O dat heb ik al zeventien keer gezien.”’

‘In elke kamer staat koffie en thee en een Nespresso-apparaat. De wat ruimere kamers hebben een badkamer die dicht is, de clubkamers zijn over het algemeen wat kleiner en die hebben een badkamerwand van privacyglas. Als mensen dat willen kunnen ze een roomservice-ontbijt bestellen. De kamers zijn super geïsoleerd. De muur is 25 centimeter dik en gestut met isolatiemateriaal van 10 centimeter, dus je hoort niets van de gang.

De kamers op het noorden en oosten hebben een andere kleurstelling en een andere sfeer. Die op het noorden hebben een eigen terras, dus dat geeft wat ruimtewerking. Rokers kunnen buiten roken. Dit zijn ook de kamers waar we honden toestaan. Er is geen vaste vloerbedekking, dus makkelijk schoon te maken. De badkamer heeft een glazen wand met privacyglas, zodat je toch het volledige optische effect hebt van de kamer en geen blinde muur.

De temperatuur van de kamers is standaard ingesteld op negentien graden en je kunt vervolgens zelf de temperatuur instellen die je prettig vindt. Alle kamers zijn individueel en onafhankelijk van elkaar te regelen, zowel ‘s zomers als ‘s winters. De comfortabele bedden die in alle hotelkamers staan zijn van Nilson, een Nederlandse beddenmaker.

Elke kamer heeft televisie. We hebben gekozen voor vier satellietshotels die op het dak staan, we kiezen zelf de zenders die wij willen. We hebben naast de Nederlandse en Europese zenders ook Chinese, Japanse, Russische, Zuid-Afrikaanse en Cubaanse en we werken nog aan andere zenders. We hebben heel veel gasten uit het Midden-Oosten van het bedrijf Zeelandia, dus we hebben ook zenders van Al Jazeera en nog een paar andere Midden-Oosterse zenders. Het is zelfs zo dat wanneer wij een groepje uit Bangladesh zouden krijgen, wij een zender kunnen zoeken die hen aanspreekt.’

Mondragon is een hotel midden in het bruisende Zierikzee met de rust van het platteland. Alles is er uitnodigend. De hotelkamers, de restaurants, het buitenterras en de publieke ruimtes. Maar wat vooral uitnodigt is de enorme gastvrijheid die Govert Janzen en alle medewerkers uitstralen. 🌟

